

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Trondheim, 08.10.2021

Deres ref.:
«REF»

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/6577

Saksbehandler:
Anders Braa

Avgjørelse i klagesak - Klage på vedtak om tillatelse til skadefelling av bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner

Miljødirektoratet gir ikke medhold i klager på Statsforvalteren i Trøndelag sitt vedtak om skadefelling av en bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner 31. august 2021, jf. lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 18.

Statsforvalteren i Trøndelag mottok 27. august 2021 søknad fra Snåsa kommune om tillatelse til skadefelling av bjørn på bakgrunn av påvist tap av sauer til bjørn. Statsforvalteren gav tillatelse til felling i brev av 31. august. Naturvernforbundet påklagde vedtaket 1. september og Rovviltets Røst påklagde vedtaket 2. september 2021.

Statsforvalteren gav ikke klagen medhold og oversendte klagesakene til Miljødirektoratet til endelig avgjørelse 13. og 15. september 2021.

Klagene

Rovviltets Røst

Rovviltets Røst ber om at vedtaket blir gjort ugyldig og gitt oppsettende virkning.

Klager mener jakta på bjørnebinne NT125 er uforståelig og uforsvarlig. Fellingen er ikke rettet mot identifisert skadegjører. DNA fra binna er ikke direkte knyttet til skade, men fra funn i nærheten.

Tidligere i uka ble det felt en hannbjørn, noe som viser at det jaktes på bjørn generelt med bruk av løshund.

Vi viser til klagen i sin helhet.

Statsforvalterens behandling av klagen fra Rovviltets Røst

Krav om oppsettende virkning ble vurdert og avslått 6. september av Statsforvalteren i forbindelse med behandling av klage på samme vedtak fra Naturvernforbundet.

Ingen andre bjørner enn binne NT125 har vært registrert i dette området i år før en ung hannbjørn ble felt på skadefelling 27. august. NT125 ble også registrert i området i 2020. Alle DNA-prøver fra NT125 er samlet inn ved/like ved sauekadaver, og Statsforvalteren er trygg på at denne binna har forvoldt vesentlig skade i de aktuelle beiteområdene i beitesesongen 2021.

Det er ikke ønskelig å felle binne, men skadeomfanget så ut til å øke i tiden fram mot fellingsvedtaket. Statsforvalteren manglet samtidig virkemidler for å skille beitedyr fra bjørn i tid og rom.

Naturvernforbundet

Naturvernforbundet viser til klage på vedtak og skadefelling i samme område av 23. august, som direktoratet oppsummerte som følger: *"Det finnes knapt ei bjørnebinne i Norge som ikke er innom prioritert beiteområde eller kalvingsland for tamrein fra tid til annen, og vil da kunne gjøre skade på beitedyr. Bare 2 av de 17 binnene registrert i region 6 i 2020 har ikke vært registrert i beiteprioritert område eller kalvingsområde for tamrein. Dersom det gis fellingstillatelse når bjørner kommer utenfor forvaltningsområdet vil det være umulig å bygge opp bestanden til bestandsmålet for landet eller i regionen.*

Naturvernforbundet viser til naturmangfoldloven § 5 og mener at det ikke er i samsvar med loven å redusere bestanden slik at bestandsmålet ikke nås i årene som kommer.

Den eneste bjørnen i området som er påvist i år er binne NT125. Hun ble første gang registrert i 2016, og er derfor i reproduktiv alder. Det er usikkert om hun går med unger fra 2020 eller fra i år. Dersom hun ikke går med unger kan det tyde på at bjørnens reproduksjonsevne er dårligere enn antatt, og som derfor gir enda større grunn til å være forsiktig med uttak av binner.

Naturvernforbundet viser til stor avgang av binner i region 6 og tilgrensende områder i Sverige i 2020 og 2021. 6 av de 17 registrerte binnene i regionen i 2020 er bekreftet døde. På svensk side langs grensa er det en avgang på 7 binner så langt i år, og de er ikke identifisert med DNA ennå. Så langt er det kun identifisert DNA fra 7 binner i region 6 i år.

Bernkonvensjonen krever at alle tiltak må være prøvd før felling kan bli aktuelt. Beitelaget har fått tilbud om tilskudd til ekstra tilsyn og til tidlig sanking, men har takket nei. Når beitenæringa har sagt nei til tilbud om forebyggende tiltak har de dermed også takket nei til at skadefelling kan være et aktuelt tiltak.

Felling av bjørnebinne NT125 vil ha store ulemper for bjørnebestanden og økosystemet som bjørnen er en del av, og det veier tyngre enn de tap som sauene næringa opplever. Naturvernforbundet krever at vedtaket får oppsettende virkning."

I tillegg har Naturvernforbundet noen tilleggsmomenter:

Siden det ble felt en hannbjørn 27. august må en ta høyde for at de påviste skadene kan være forårsaket av en eller begge bjørnene. Der en har funnet DNA fra NT125 på kadaver er det sannsynligvis henne som er tapsårsaken. Kun 1 av til sammen 3 DNA-prøver fra NT125 er funnet

på kadaver. Av nye påviste tap etter hannbjørnen ble felt er det kun 2 kadaver der hannbjørnen ikke kan være tapsårsak.

Kun 1 sauekadaver kan knyttes direkte til binne NT125. Om det er en eller flere bjørner i området er usikkert. Resten av sauetapene i høst kan ikke knyttes sikkert til et bestemt bjørneindivid, og det er derfor ikke grunnlag for å gi tillatelse til skadefelling.

Det er kun litt over en uke til planlagt sanking, og det bør være mulig å sette inn tilsyn og å sanke en del dyr relativt fort.

Hvor binne NT125 vil oppholde seg til neste år er usikkert. I forvaltningsområdet er det plass til flere binner ifølge nemnda. Men om det er slik at Roktdalen er like godt egna for bjørn som forvaltningsområdet, vil det bli et tilbakevendende problem med bjørn der så lenge en holder på at området skal være beiteprioritert.

Grunnlaget for skadefelling er enda mindre nå enn da fellingstillatelse ble gitt tidligere i august.

Vi viser til klagen i sin helhet.

Statsforvalterens behandling av klagen fra Naturvernforbundet

Ingen andre bjørner enn binne NT125 har vært registrert i dette området i år før en ung hannbjørn ble felt på skadefelling 27. august. NT125 ble også registrert i området i 2020. Alle DNA-prøver fra NT125 er samlet inn ved/like ved sauekadaver, og Statsforvalteren er trygg på at denne binna har forvoldt vesentlig skade i de aktuelle beiteområdene i beitesesongen 2021. Det er også sannsynlig at hannbjørnen som ble felt 27. august har forvoldt skade, men den er ikke registrert før den ble felt.

Det er ikke ønskelig å felle binne, men skadeomfanget så ut til å øke i tiden fram mot fellingsvedtaket. Statsforvalteren manglet samtidig virkemidler for å skille beitedyr fra bjørn i tid og rom.

Statsforvalteren har gitt tilbud om tilskudd til forebyggende tiltak mot bjørneskade, men har ikke myndighet til å pålegge dyreeierne å gjennomføre forebyggende tiltak. Etter forespørsel til Miljødirektoratet har Statsforvalteren vurdert at tiltak som skremming og flytting ikke var aktuelle tiltak. Alle andre tiltak enn felling ble utprøvd før tillatelse til felling ble gitt.

Statsforvalteren avslo kravet om å gi vedtaket oppsettende virkning.

Lovgrunnlag

Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) utgjør den juridiske rammen for direktoratets vedtak.

Formålet i naturmangfoldloven (§ 1) sier:

Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for

menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål å ta vare på artene og deres genetiske mangfold på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 blir fraveket, men tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 blir nådd på annen måte eller i annet tempo enn om en bare tar hensyn til naturmangfoldet, jf. prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning.

Naturmangfoldloven § 5 og prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom de regionale forvaltningsplanene for rovvilt.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal en legge til grunn prinsippene i §§ 8 til 12 som retningslinjer ved utøvelse av offentlig styresmakt. Naturmangfoldloven §§ 8 er omtalt senere.

Vi viser til naturmangfoldloven § 18 første ledd b) og § 77, jf. rovviltforskriften § 13, jf. §§ 1 og 3, der det framgår:

Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene):

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- innlandsfisk (...) b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk vann eller annen eiendom, (...)

Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. (...)

Rovviltforskriften § 1 (Formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Rovviltforskriften § 3 (Nasjonale bestandsmål og bestandsovervåking):

I Norge skal det årlig være 65 ynglinger av gaupe, 39 ynglinger av jerv og 13 ynglinger av bjørn. (...)

Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt skal gi data om status og utvikling i rovviltbestandene, herunder også beskrive det antall årlige ynglinger som er dokumentert i regionene. Metodikk, datagrunnlag og resultater skal være offentlig tilgjengelig.

Rovviltforskriften § 18, 3. ledd (Klageadgang):

Andre vedtak som fattes med hjemmel i denne forskrift kan påklages etter reglene i forvaltningsloven

Rovviltforskriften § 9 første ledd (Statsforvalterens myndighet til iverksetting av betinget skadefelling):

Statsforvalteren kan av eget tiltak eller etter søknad fatte vedtak om iverksetting av felling for å forhindre fremtidig skade innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnden, jf. forskriften § 8, eller Miljødirektoratet, jf. § 13. Statsforvalteren kan delegerer sin myndighet til iverksetting av slik felling til kommunen i særskilte tilfeller.

Ved vurderingen av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) områdets betydning som beitemark*
- b) skadenes omfang og utvikling*
- c) potensialet for fremtidige skader*
- d) muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak*

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling. Det kan også gis bestemmelser om dekning av påløpte utgifter i forbindelse med felling. Felling og forsøk på felling i henhold til denne bestemmelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.

Det nasjonale bestandsmålet for bjørn er fastsatt til 13 årlige ynglinger, jf. rovviltforskriften § 3. Det nasjonale bestandsmålet for bjørn er videre fordelt på 4 av 8 forvaltningsregioner for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. Vi viser forøvrig til rovviltforliket i Stortinget i 2011, Representantforslag 163 S (2010 – 2011), om fortolkning av gjeldende regelverk.

Bestandssituasjon for bjørn og overvåking

Rovdata estimerte at det i 2020 var 8,5 ynglinger av bjørn i landet. I rovviltregion 6, Trøndelag og Møre og Romsdal fylker, er det fastsatt et bestandsmål på 3 årlige ynglinger av bjørn. Rovdata beregnet at det mest sannsynlig var 2,9 ynglinger av bjørn i regionen i 2020. Avrundet til 3 ynglinger er det første gangen region 6 når opp til forvaltningsmålet for bjørn, og med det har rovviltnemnda myndighet til å vedta fellingskvoter for bjørn.

I alt 29 bjørner ble påvist gjennom DNA-analyser i region 6 i 2020, av disse var 17 binner. Det er en større andel binner enn i andre deler av landet. Av i alt 150 DNA-registrerte bjørner i landet i 2020 var 43 % binner.

I 2020 ble det registrert 10 døde bjørner, og samtlige kunne individbestemmes. Av disse var 5 voksne, hvorav 1 binne felt på skadefelling, og resten unger. 4 av ungene hadde ukjent dødsårsak og 1 var død på grunn av annen bjørn. Per 28. september i år var det registrert 13 døde bjørner i landet, hvorav 2 voksne binner. 4 av disse er felt (1 binne) i region 6 etter vedtak om skadefelling. 12 bjørner er felt på skadefelling fram til 13. september, 1 er felt etter påstand om nødverge.

Miljødirektoratet anser kunnskapen om bjørnebestanden som god, jf. krav om kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8. I tilfeller hvor kunnskapsgrunnlaget vurderes som godt vil føre-var-prinsippet spille en tilsvarende mindre rolle.

Skadesituasjon og erstatning for rovviltskader

Statsforvalteren i Trøndelag erstattet 885 sau og lam som tapt til bjørn i 2020. Det representerte 19,4 % av alle sau og lam som ble erstattet til fredet rovvilt i 2020. I reinbeiteområdene Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag/Hedmark ble det erstattet til sammen 226 tamrein som tapt til bjørn i reindriftsåret 2019/2020. Det tilsvarer 6 % av samlet rovviltterstatning for disse reinbeiteområdene i 2019/2020.

Statens naturoppsyn har påvist tap av 184 sau og lam til bjørn i region 6 i 2020 gjennom kadaverundersøkelser. De fleste tapene er knyttet til skadeområder i Grong/Namsskogan kommuner vest for E6 og i områdene nordvest for Snåsavatnet. Til sammen 4 tamrein ble påvist tapt til bjørn i samme tidsrom, de fleste innenfor Luru (Låarte) reinbeitedistrikt.

Per 28. september i år er det påvist til sammen 44 skader på sau og lam som skyldes bjørn i Snåsa kommune i 2021. 40 av disse er i området øst for Snåsavatnet og sør for forvaltningsområdet for bjørn. I tilgrensende område i Steinkjer kommune er det påvist 1 skade på sau som skyldes bjørn i år.

Miljødirektoratet sine vurderinger

Det aktuelle fellingsområdet er utenfor forvaltningsområdet for bjørn i region 6.

Roviltnemnda i region 6 fastsatte en kvote for betinget skadefelling og lisensfelling på 3 bjørner fra 1. juni 2021. Dette vedtaket ble påklaget og behandlet av Klima- og miljødepartementet (KLD) 3. juni 2021. Departementet opprettholder kvoten men tok inn nytt vilkår om at *bjørnebinne(r) med unge(r) som opptrer sammen under skadefellingsforsøk og lisensfelling skal være unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt. Videre tar departementet inn et vilkår om at Statsforvalteren skal gis fullmakt til å avslutte lisensfellinga dersom det blir felt binne under skadefelling eller lisensfelling.*

Roviltnemnda økte kvoten med ytterligere to bjørner 6. juli, slik at det ved fellingsvedtaket var tilgjengelig en kvote på 1 bjørn. Etter klagebehandling tok KLD inn de samme vilkårene som ved det første kvotevedtaket.

Etter flere avslag på søknad om skadefelling av bjørn i skadeområdet sør for forvaltningsområdet i Snåsa kommune, gav Statsforvalteren tillatelse til felling første gang 20. august. I forkant av denne fellingstillatelsen var det kun påvist DNA fra binne NT125 i dette området i år, og det var derfor vurdert som sannsynlig at hun var den aktuelle skadevolderen. Alle 3 DNA-prøver ble funnet på eller i nærheten av sauekadaver som var påvist drept av bjørn. Til tross for det ble det felt en ung hannbjørn på denne fellingstillatelsen 27. august.

Miljødirektoratet viser til at det skal være en tydelig forskjell i forvaltningsutøvelsen mellom beiteprioriterte og rovviltprioriterte områder. Det betyr at det forutsetter en lavere terskel for å

iverksette skadefelling utenfor forvaltningsområder for bjørn enn innenfor. På den andre siden tilsier hensynet til bjørnebestanden og muligheten for å nå det regionale bestandsmålet i 2021 en stor grad av forsiktighet når det gjelder uttak av spesielt binner, jf. klageavgjørelsen fra departementet.

Med Rovdata sitt estimat på 2,9 ynglinger i region 6 i 2020 anses bestandsmålet for oppnådd i regionen. Etter at estimatet for 2020 ble gjort er det felt minst 4 voksne binner (og 3 unger) i Sverige like ved forvaltningsområdet for bjørn i Norge og 2 voksne binner på norsk side utenfor forvaltningsområdet.

På oppdrag fra rovviltnemnda i region 6 utarbeidet NINA en rapport i 2021 for å se på bidders arealbehov og betydningen av svensk forvaltning for bestandsutviklingen for bjørn i region 6 (NINA Rapport 1952). En av konklusjonene i denne rapporten er at eksisterende forvaltningsområde i seg selv er stort nok til å huse en bestand som tilsvarer 3 årlige ynglinger, men at fellinger i Sverige vil føre til at det tar mer enn 10 år å oppnå bestandsmålet. I tillegg vil godt egnet bjørnehabitat i tilgrensende områder på norsk side føre til at binner og andre bjørner med tilhold i forvaltningsområdet vil bevege seg inn i disse randområdene.

Direktoratet mener at det vil være svært krevende å opprettholde en bjørnebestand på bestandsmålet innenfor dagens forvaltningsområde for bjørn. Det kan ikke påregnes netto innvandring fra Sverige, og etablerte binner innenfor forvaltningsområdet vil i stor grad også benytte godt egnede og lett tilgjengelige randområder på norsk side. I disse beiteprioriterte områdene vil de kunne gjøre skade og være utsatt for skadefelling.

Direktoratet mener det er viktig å føre en streng praksis for felling av binner. Det norske forvaltningsmålet for bjørn på 13 årlige ynglinger har aldri vært oppnådd siden bestandsmål for bjørn første gang ble vedtatt i 2004, og voksne binner har en avgjørende betydning for å nærme seg bestandsmålet.

Det var registrert til sammen 36 sau og lam som er påvist drept av bjørn i Snåsa kommune sør for forvaltningsområdet for bjørn på østsiden av Snåsavatnet med skadedato til 31. august i år (Rovbase). Det var også rimelig å anta at tapstallene ville øke fram mot sanking. Selv om det kun var 10 dager fram til normal sankedato, er det erfaringsvis grunnlag for å anta at tapstallene vil øke mot slutten av beitesesongen.

Vi viser til at Statsforvalteren har gitt tilbud om tidlig sanking av sau 12. august til Raubeinsætra beitelag og Skjækra sambeitelag. Begge beitelag takket nei til tilbudet. Raubeinsætra beitelag har tidligere takket nei til et tilbud om tilskudd til intensivt kortvarig tilsyn i forbindelse med skadesituasjonen i området.

Det er et vilkår for skadefelling i naturmangfoldloven § 18 andre ledd, at *formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte*. Når Statsforvalteren skal vurdere skadefelling etter rovviltforskriften § 9 er dette vilkåret å forstå som at det *ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om*

geografisk differensiert forvaltning. En forutsetning er at et ev. vedtak er innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling som er gitt av rovviltnemnda.

I dette tilfellet har Statsforvalteren et vanskelig dilemma. På den ene siden hensynet til bjørnebestanden og fremtidig mulighet for å oppnå bestandsmålet for regionen, på den andre siden å averge en alvorlig og akutt skadesituasjon.

Kvotevedtaket sitt vilkår for bruk av kvoten for betinget fellingstillatelse taler til fordel for å ikke iverksette skadefelling. Det er ikke påvist at det følger unger med den aktuelle identifiserte binna, men Statsforvalteren er likevel pålagt å gjennomføre de tiltak som er mulige for å unngå felling av binne. Direktoratet mener Statsforvalteren har forsøkt å gjennomføre alle aktuelle tiltak, selv om beitelagene har benyttet seg av sin rett til å avslå tilbud om tidlig nedsanking.

Forvaltningsområdet sine begrensninger for å kunne opprettholde en stabil bjørnebestand på målet er også et argument for å ikke iverksette skadefelling. Skademotiverte fellinger i randområdene til forvaltningsområdet, først og fremst på svensk side har med stor sannsynlighet redusert bestanden til under bestandsmålet for regionen. Den aktuelle binna er voksen og har påviselig benyttet områder både innenfor og utenfor forvaltningsområdet siden 2016. Hun er derfor viktig for bjørnebestanden i region 6.

Rovviltforskriften § 4 setter krav om at det skal være 3 årlige ynglinger av bjørn i region 6. Primært skal ynglingene ivaretas innenfor forvaltningsområder for bjørn fastsatt i rovviltregionens forvaltningsplan. Dersom disse arealene ikke er tilstrekkelig egnet for å sikre et stabilt tilfang av 3 årlige ynglinger innenfor forvaltningsområdet, må også områder utenfor i større grad aksepteres som leveområde for bjørn for å sikre bestandsmålet.

Forvaltningsplanene for rovvilt skal bygge på de nasjonale bestandsmålene for de enkelte rovviltartene i regionen. Den geografisk differensierte forvaltningen er et virkemiddel for å oppnå bestandsmålet og for å redusere konflikter med beite- og reinnæringen så mye som mulig.

På den andre siden er skadeomfanget i dette tilfellet stort. I tillegg er skadepotensialet fremdeles høyt, selv om en nærmer seg slutten på beitesesongen. I beiteprioriterte områder er det i henhold til prinsippet om geografisk differensiert forvaltning begrenset i hvor stor grad en kan kreve at det gjennomføres andre tilfredsstillende forebyggende tiltak når bestandsmålet er nådd. Direktoratet mener at Statsforvalteren har forsøkt så langt det har vært mulig å gjennomføre tiltak for å unngå felling av binne.

Direktoratet ser at hannbjørnen som ble felt 27. august sentralt i skadeområdet i Roktdalen åpner opp for spørsmål om i hvilken grad binne NT125 er ansvarlig for tapene i løpet av beitesesongen. Sannsynligvis står hannbjørnen og mulig også andre bjørner for deler av tapet. Vi anser det likevel som sannsynlig ut fra funnsted av DNA og påviste tap etter 27. august at den aktuelle binna har forårsaket vesentlig skade. Ut fra DNA-observasjoner i år og i 2020 anser vi det som rimelig sannsynlig at hun også vil benytte de samme områdene også neste beitesesong.

Etter en samlet vurdering mener Direktoratet det forelå tilstrekkelig grunnlag for Statsforvalteren til å gi fellingstillatelse på en bjørn i Snåsa kommune 31. august 2021.

Vedtak

Miljødirektoratet gir ikke medhold i klager på Statsforvalteren i Trøndelag sitt vedtak om skadefelling av en bjørn i deler av Snåsa og Steinkjer kommuner 31. august 2021, jf. lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 18.

Statsforvalterens vedtak av 31. august 2021 står ved lag.

Avslaget er endelig og kan ikke påklages videre.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Knut Morten Vangen
seksjonsleder

Kopi til:

Statsforvalteren i Trøndelag / Trööndelagen fylhkenåima	Postboks 2600	7734	Steinkjer
Snåsa kommune	Sentrum	7760	SNÅSA
Rovviltnemnda i region 6	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013	0030	OSLO
	Dep		
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007	0030	OSLO
	Dep		
Landbruksdirektoratet	Postboks 1450	0116	OSLO
	Vika		
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal